

Seg siger, at Bestanden af større Rødspætter er talrig i Østersøen, og skal for at oplyse dette henvide til „Undersøgelse Nr. 110“, hvor der i et Træt med Snurrebaad udfør Møen fiskebes 594 Rødspætter foruden 487 Svinger og enkelte andre Fisk, i alt 1,087 Fiskeindivider i det ene Træt.

Naar man desuden hører, at de andre Gylinderfiskes Yngel (Skrubber, Pighvarrer, Sletthvarrer), der i Kattegat lever sammen med Rødspættens Yngel paa Kysterne, ved disse Undersøgelser fandtes ogsaa ved Østersøens danske Kyster i Mængde, og at det kun var Rødspættens Yngel, der manglede her, maa dette yderligere opfattes som et Vidnesbyrd om, at her ikke kan foreligge nogen Fejltagelse. (Hvorledes Arterne som smaa kunne kendes fra hinanden, derom senere).

Undersøds har jeg paavist, at visse Dyr, der i Kattegat ere littorale, optræde i Østersøen paa dybt Vand, men tillige rigtignok ogsaa her som littorale Former, f. Eks. *Cardium edule*.

Seg tænkte mig derfor den rigtignok fjerne Mulighed, at Rødspætteyngelen maatte kunde leve paa dybt Vand i Østersøen, uagtet den i Kattegat er udpræget littoral, og undersøgte derfor ved „Hauch's Hjælp med Tobisbaad, om den levede paa Dybet. Dette gjorde den ikke, derimod fandtes under disse Forsøg de ganske smaa Svinger paa dybt Vand, rigtignok kun i ringe Antal (14 Individer), men dog talrige nok til at stadfæste min Formodning i „Beretning fra biol. Station III 1892“ Pag. 16 om, at det maatte være saa — se „Undersøgelse Nr. 159“*).

Efter saaledes at have omtalt O-Gruppens geografiske Udbredning inden for Stagen, komme vi til et andet Spørgsmaal, nemlig dens Alder.

Dette Spørgsmaal er nøje knyttet til Spørgsmaalet om Rødspættens Vegetid og dennes Varighed, og jeg skal herom bemærke, at Vegetiden strækker sig over et meget stort Tidrum af Aaret, fra November til April, begge medregnede, altsaa omtrent over det halve Aar.

21de November 1893 fandtes store Mængder af Rødspætteæg med store Foster flydende i Vandet ved Færevad, og Eggenes Mængde er stedsvis i Tiltagende (dette skrives i Januar 1894).

I April 1892 fandtes endnu Rødspætteæg ved Færevad, men i aftagende Mængde.

Enhver, der kender pelagiske Fiskeæg hos os, vil vide, at Rødspætteægene ved deres betydelige Størrelse (op til 2 m/m) og øvrige Betskaffenhed, særlig af Fosteret, ere saa lette at kende, og jeg finder derfor den her benyttede Maade paalideligere til at fastsætte Yderpunkterne af denne Fiskearts Vegetid end Sagttagelse af de modne Fisk, der ere

*) Anm.: Det skal paa dette Sted ikke lades uomtalt, at G. Winther i „Bidrag til Kundskaben om Fiskeriet ved Laarvæk, Pag. 314. Nordisk Tidsskrift for Fiskeri. Ny Række. 1ste Aargang. 1874“, omtaler Rødspættens Spiræden i vore Farvande og blandt andet nævner, at smaa Unger af denne findes i Sundet, og at de „knapp en halv Tomme lange findes i Juni overalt“ osv. Han angiver ikke, hvorledes de kunne kendes fra de der levende Skrubbearinger, loc. cit. pag. 315, saa det er ikke udelukket, at han har forvekslet disse to Arter; „knapp 1/2 Tomme“ er meget lidt for en Mængde Rødspætter i Juni Maaned. Hans Opgivelser om Alderen for Rødspætteerne ere heller ikke støttede af Grunde, og hvad enten de ere rigtige eller ej, derfor ubrugelige i videnskabelig Diskussion; — det samme gælder en Del andre Udtalelser fra ham angaaende Rødspættens Biologi; mange samme aabenbart fra løse Udtalelser fra Fiskere og ere sikkert aldeles fejlagtige, om end ofte et eller andet, ofte misforstaaet Forhold nok kan paavises at ligge til Grund for dem. — J. „Möbins und Heinke: Die Fische der Ostsee. — Aus IV. Bericht der Commission zur wissenschaftl. Unters. Kiel“ afbildes under Rødspættens en Flynderunge i det pelagiske Stadium, der isøvels i Form sikkert maa være en Svarreunge, hvilket ogsaa sandsynliggøres ved den Udtalelse, at „So trifft man sie namentlich im Mai und Anfang Juni bei ruhigen Wetter an der Oberfläche an“; — thi 1) passer denne Tid godt for Svarrernes pelagiske Yngel efter mine Sagttagelser, 2) passer den daarlige for Rødspættens pelagiske Yngel, 3) hvilken sidste jeg aldrig har set svømme om i Vandets Overflade, men som ganske vist maatte nok til Liden gør det. —

Hvorledes nu disse Unger efter de nævnte Forfatteres Udtalelser kunne tagtages i Alvarium at indvikles til højrevendte Flyndere, det er mig en Gaade. At her maa foreligge en Forveksling, er rimeligt: indtil den bliver oplyst, vil jeg være en begrundet Tvivl om Rigtigheden af de Herrer's Udtalelser om Rødspætteyngel i Østersøen. At de befrugtede Æg af Rødspættens findes der, det er derimod bekendt nok fra Hensens fortræffelige Undersøgelser. —

Hvis man vilde søge i den ældre Litteratur efter Oplysninger om Rødspættens Yngel, vilde man sandsynligvis nok kunne finde forskellige Angivelser desangaaende; men jeg tvivler om, at det vilde lønne Umagen og overlader det til andre, der have bedre Tid og Lejlighed dertil, idet jeg kun tager Hensyn til den nyere Fiskeri-Litteratur paa dette Omraade. Denne er allerede ikke lidt omfangsrig, selv om alt det fraevæges, der ikke behandler Sagen paa nogen brugelig videnskabelig Maade, men kun indeholder Udtalelser, der ikke ere søgte beviset ved bestemte positive Data.